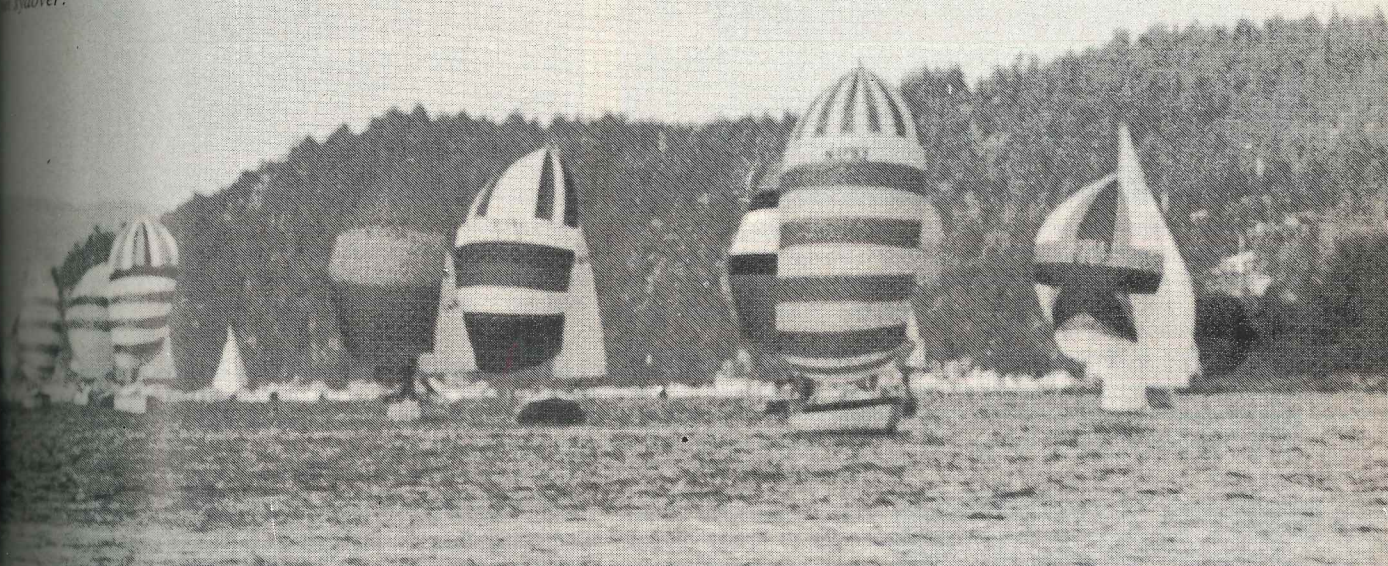

etter rundning av Hollenderboen var «Monkey», en av de Aphroditene, med Færderveteranen Erik Wiik-Hansen til rors. Den ble fulgt av søsterbåten «Sox Long», Rolf Andersen og «Cont» med Bjørn Krogvig. Disse tre hadde en feiende frisk og skarp spinnaker som til Gullholmen hvor mange av konkurrentene ennå lå og drev på roder.

Da solen fikk tak søndag morgen forsvant det siste pust av nattens nordavind. Mange kom helt inn forbi Filtvedt fyr, men manglet noen meter for å passere mållinjen og drev utover fjorden igjen i strømmen. En av dem som ankret opp og tjente stort på det var veteranen Karl Høie med 12-meter spissgatteren «Le». Her ligger han i fin posisjon og venter på sønnvinden som brakte ham de siste meterne over mål ved 9-tiden.

og ut. På vår egen vei inn til Gullholmen, litt etter midnatt ble vi å lense i 2-3 knop over, mens vi passerte båter på begge sider som lenset med sine spinnaker sydoover. Det er ikke bare skjær i Færder'n! På morgenkysten døde også siste av nattens nordheng. Mannen sto ut fjorden og dusinvis båter opplevet å ligge få meter fra mållinjen for bare å drive utover i strømmen. Det er selsvagt fullt med båter og med til Færder-triks med gammel av. Ved 9-tiden kom solgangsvinden og etter hvert temmelig frisk fra lensen inn fjorden ble nok den største opplevelse for mange inntrykk etter å ha fulgt

seilasen fra start til mål var at de fleste hadde studert seilreglementet og informasjonene fra arrangørene. Startene gikk pent og tyntelig for seg og det var lite klabb og babb. all trengselen til tross. De fleste hadde også fulgt arrangørenes henstilling om å vise klasseflagg. Neste år bør det bli obligatorisk. Med over 600 båter pluss nesten like mange tilskuerbåter, må det en ordentlig markering til. Et par båter ble observert med nasjonalflagget også. En til og med med flagget i flyndra og med klasseflagg i akterstaget. En båt med nasjonalflagget heist under en regatta oppfattes enten som en båt som har brutt eller som bare er ute og ser på. Langt verre var det å se hvor mange som seilte med topplanteren tent natten gjennom. Ønsket

Det ble ingen problematisk kork i Drøbaksund- klassene ble godt spredd inne i fjorden og så lenge nordavinden sto gled de fleste raskt gjennom nåløyet.

om å se forseilet er ingen unnskyldning for slikt. Konkurrenter som møter en båt med topplanteren på har all mulig grunn til å betrakte den som en motorbåt som har vikeplikt – uansett halser og kurs. Vi gjorde et par oppmerksom på tabben, men fikk bare en lykkelig hilsen i retur. De oppfattet vår kommentar om motorbåt som et kompliment til farten tydeligvis. – Nå var arrangørene flinke til å passe på ved alle rundinger og det var også andre kontrollører ute. Flere er derfor blitt diskret for ukorrekt lanterneføring. Og det er antagelig den eneste måten å få de ikke lesekyndige seilerne til å lære på. Båter uten lanterner var det ikke

mange av denne gang, men en del av de eldre båtene har så svake navigasjonslys at de knapt ses på kloss hold. Med ypperlig sikt, fullmåne og en slik kort midtsommernatt er det ikke noe stort problem. Men det blir snart mørkere og slurvete lanterneføring er en av de ting som lett kan skade seilporten. Konklusjonen må likevel bli at årets Færder-seilas bød på masser av spenning og moro – og det er nettopp det som gjør den til noe enestående og det største på seilernes terminliste i Norge. Fin reklame for seilporten var det også. De entusiastiske medarbeidere i KNS' arrangementskomite har all ære av innsatsen! □